

DECIZIA NR. 41/2007 emisa de D.G.F.P. a judetului Hunedoara

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara a fost sesizata asupra contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale, reprezentand:

- impozit pe venit stabilit suplimentar;
- dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venit.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

I. Prin contestatia formulata, petentul sustine urmatoarele:

Baza de impunere, suplimentara, a fost stabilita urmare neacordarii dreptului de deducere pentru unele cheltuieli precum si a majorarii veniturilor realizate.

a) Cu privire la cheltuieli

1. Referitor la cheltuielile de transport si primele de asigurare, petenta sustine ca a utilizat autoturismul propriu, in interesul persoanei fizice autorizate, incepand cu data de 01.11.2000, in baza unui contract de comodat, incheiat sub semnatura privata (anexat la contestatie), care a fost urmat, de un nou contract de comodat, autentificat.

Petitionara precizeaza faptul ca, in perioada 01.01.2001 - 11.11.2002, persoana fizica autorizata a realizat venituri brute in suma de ... lei, reprezentand onorarii incasate pentru activitatea de lichidare a unor societati comerciale, situate pe intreg teritoriul judetului Hunedoara, precum si sustinerea proceselor, pentru acestea, la Curtea de Apel Alba Iulia.

Deplasarile in aceste localitati au fost efectuate pe baza de delegatii, cu vizele corespunzatoare.

Petitionara sustine ca, pentru aceste deplasari, nu a calculat diurna de deplasare convenita, astfel ca, au fost decontate doar cheltuielile cu benzina.

De asemenea, petitionara sustine faptul ca, in mod eronat, organele de inspectie nu au acordat drept de deducere pentru cheltuielile cu primele de asigurare, achitate pentru autoturismul

folosit in interesul afacerii, intrucat prin contractul de comodat este stipulata obligatia comodatarului de a suporta cheltuielile legate de buna exploatare a autoturismului.

2. Referitor la cheltuielile aferente spatiului in care se desfasoara activitatea

Prin contestatie se sustine ca, in mod eronat, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru cota parte din cheltuielile de intretinere a spatiului in care se desfasoara activitatea, intrucat prin contractele de comodat (anexate la contestatie) se precizeaza faptul ca persoana fizica autorizata *va suporta cota parte de 41.83 % din cheltuielile de intretinere precum si impozitele si taxele*, aferente suprafetei de 16 mp din suprafata totala a apartamentului.

3. Referitor la cheltuielile reprezentand amortizarea mijloacelor fixe

Prin contestatie se sustine ca, in mod eronat, organele de inspectie au considerat ca nedeductibila cheltuiala cu amortizarea mijloacelor fixe, intrucat mijloacele fixe in cauza au fost achizitionate pe baza de documente legale, inregistrate in Registrul inventar si utilizate in activitatea de expertiza contabila si insolventa (primele venituri din activitate de insolventa fiind evidentiata in data de 01.11.2000).

Petitionara considera ca nejustificata aceasta masura intrucat nu s-a tinut seama de prevederile pct. 14 din normele metodologice privind organizarea si conducerea evidentei contabile in partida simpla, aprobate prin ordinul M.F. nr. 215/2000.

b) Cu privire la veniturile realizate

Petenta sustine ca, veniturile realizate in anul 2003, omise de la inregistrare, au fost adaugate veniturilor incasate in luna ianuarie 2004.

Organele de inspectie au calculat diferenta de impozit pe venit, pentru anul 2003, aferenta veniturilor omise la inregistrare inasa nu au tinut seama si de impozitul platit, pentru anul 2004, aferent acestor venituri.

Referitor la constatarea organelor de inspectie fiscala privind declararea de catre contribuabil a unui venit impozabil, mai mic, aferent anului 2005, contestatoarea sustine ca, aceasta nu corespunde realitatii, fapt ce rezulta si din *Declaratia speciala privind veniturile realizate in anul 2005*, depusa la organul fiscal.

Petenta sustine ca, in data de 12.09.2006, data la care a primit *Decizia de impunere anuala* pentru veniturile realizate in anul 2005, a constatat neconcordanța dintre venitul net declarat si venitul net impozabil, cuprins in decizia de impunere, astfel ca a sesizat acest aspect la organul fiscal emitent al acestei decizii.

Avand in vedere faptul ca, a sesizat eroarea comisa de organul fiscal emitent, petitionara considera ca nu poarta responsabilitatea pentru diferenta de impozit stabilita si pentru accesoriile aferente acestei diferente.

Fata de cele sustinute, contestatoarea solicita admiterea contestatiei asa cum a fost formulata.

II. Prin Decizia de impunere nr. 22881/08.05.2007, emisa pe baza raportul de inspectie fiscala nr. 22881/08.05.2007, organele de inspectie din cadrul Administratiei finantelor publice Deva au stabilit, pe perioada 2001 - 2005, impozit pe venit suplimentar.

Pentru neplata in termen a impozitului stabilit suplimentar au fost calculate majorari si penalitati de intarziere.

Potrivit celor consemnate in raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala au majorat baza de impunere pentru perioada supusa controlului, ca urmare neacordarii dreptului de deducere pentru unele cheltuieli precum si a majorarii veniturilor realizate.

Pentru anul 2001, a fost majorata baza impozabila, urmare constatarii unor venituri omise a fi inregistrate, precum si a faptului ca, nu s-a acordat drept de deducere pentru suma de ... lei, reprezentand :

- cheltuieli de transport cu autoturismul propriu, pe motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;
- impozit pe cladiri, pe motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;
- cheltuieli de intretinere, motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;
- cheltuieli cu telefonul fix, pe motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;
- cheltuieli cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe care nu au fost achizitionate de persoana fizica autorizata.

Pentru anul 2002, a fost majorata baza impozabila, urmare constatarii unor venituri omise a fi inregistrate, precum si a faptului

ca, nu s-a acordat drept de deducere pentru suma de ... lei, reprezentand :

- cheltuieli de transport cu autoturismul propriu, pe motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;
- impozit pe cladiri, pe motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;
- cheltuieli de intretinere, motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;
- cheltuieli cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe care nu au fost achizitionate de persoana fizica autorizata.

Pentru anul 2003, a fost majorata baza impozabila, urmare constatarii unor venituri omise a fi inregistrate, precum si a faptului ca, nu s-a acordat drept de deducere pentru suma de ... lei, reprezentand :

- cheltuieli cu impozitul si primele de asigurare auto;
- impozit pe cladiri, pe motiv ca imobilul nu face parte din patrimoniul persoanei fizice autorizata;
- cheltuieli cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe care nu au fost achizitionate de persoana fizica autorizata.

Pentru anul 2004, a fost majorata baza impozabila, urmare faptului ca, nu s-a acordat drept de deducere pentru suma de ... lei, reprezentand :

- cheltuieli cu prime de asigurare auto ;
- impozit pe cladiri, si cheltuieli de intretinere, pe motiv ca imobilul nu face parte din patrimoniul persoanei fizice autorizata;
- cheltuieli cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe care nu au fost achizitionate de persoana fizica autorizata.

Pentru anul 2005, a fost majorata baza impozabila, urmare faptului ca, nu s-a acordat drept de deducere pentru suma de ... lei, reprezentand :

- impozit si prime de asigurare auto;
- impozit pe cladiri si cheltuieli de intretinere, motiv ca imobilul nu face parte din patrimoniul persoanei fizice autorizata;
- cheltuieli cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe care nu au fost achizitionate de persoana fizica autorizata.

III. Avand in vedere constatările organelor de control, motivatiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada supusa

verificarii, invocate de societatea contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

In fapt, prin Decizia de impunere contestata au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare, pentru perioada: 01.01.2001 - 31.12.2005, in suma totala de ... lei, reprezentand:

- impozit pe venit;
- dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venit;

Organele de inspectie fiscala au majorat baza de impunere pentru perioada supusa controlului, ca urmare neacordarii dreptului de deducere pentru unele cheltuieli precum si a constatarii unor venituri omise a fi inregistrate.

Sumele pentru care nu s-a acordat drept de deducere, constau in:

- cheltuieli cu autoturismul propriu (benzina, impozit, prime de asigurare) pe motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata;

- impozit pe cladiri, cheltuieli de intretinere si cheltuieli cu telefonul fix, pe motiv ca nu exista contract intre proprietar si persoana fizica autorizata precum si a faptului ca imobilul nu face parte din patrimoniul persoanei fizice autorizata;

- cheltuieli cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe care nu au fost achizitionate de persoana fizica autorizata.

Referitor cheltuielile de transport, petitionara sustine ca a utilizat autoturismul propriu, in interesul persoanei fizice autorizate, in baza unui contract de comodat, incheiat sub semnatura privata, care a fost urmat, de un nou contract de comodat, autentificat.

Petitionara precizeaza faptul ca, in perioada: ianuarie 2001 – noiembrie 2002, persoana fizica autorizata a realizat venituri brute, reprezentand onorarii incasate pentru activitatea de lichidare a unor societati comerciale, situate pe intreg teritoriul judetului Hunedoara.

Deplasarile in aceste localitati au fost efectuate pe baza de delegatii, care poarta vizele corespunzatoare.

Petitionara sustine ca, pentru aceste deplasari, au fost decontate doar cheltuielile cu benzina precum si cheltuielile cu primele de asigurare pentru autoturism.

Prin contractele de comodat este stipulata obligatia comodarului de a suporta cheltuielile legate de buna exploatare a autoturismului (inclusiv reparatiile curente ori cele datorate gresitei

sau indelungatei folosiri), valoarea asigurarii obligatorie auto, cheltuieli cu combustibilul.

In sustinerea contestatiei, petitionara a anexat, in copie, contractele de comodat.

Prin referatul cu propunerile de solutionare a contestatiei, organele de control mentioneaza faptul ca, in timpul inspectiei nu au fost prezentate contractele de comodat. Totodata, se face precizarea ca acestea au fost depuse ulterior de catre contribuabil, ca anexe la contestatie.

Organele de inspectie nu s-au pronuntat asupra acestor contracte, depuse in sustinerea cauzei.

In drept, documentele respective au fost depuse, de catre petenta, in conformitate cu prevederile art. 213 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza:

„Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Art. 10 alin. (1) lit. f) din Ordonanta Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, precizeaza:

„(1) În vederea determinării venitului net ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, pentru cheltuieli se aplică următoarele reguli:

a) cheltuielile aferente venitului sunt acele cheltuieli efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării acestuia, justificate prin documente; [...]

f) cheltuielile cu bunurile din patrimoniul afacerii, utilizate și în scop personal, precum și cu bunurile din patrimoniul personal al contribuabilului sau asociaților, utilizate pentru afacere, sunt deductibile în limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

Astfel, potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 54/2003, se prevede:

„În vederea evaluării cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul personal cu folosință mixtă, pentru afacere și în scop personal, precum și a cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul afacerii utilizate și în scop personal se vor avea în vedere regulile prevăzute la pct. 7 din normele metodologice

date în aplicarea art. 9 din ordonanță, iar cheltuielile deductibile se determină proporțional cu:

- numărul de kilometri parcurși în interes de afacere;
- numărul de metri pătrați folosiți în interes de afacere;
- numărul de unități de măsură specifice, cum ar fi: kW/h, metri cubi, impulsuri telefonice și altele asemenea, utilizate în interes de afacere, în alte cazuri.”

De asemenea, Ordinul nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările ulterioare, precizează următoarele:

„Norme privind evidențierea cheltuielilor

43. Evidența contabilă în partidă simplă a cheltuielilor se ține pe feluri de cheltuieli, în funcție de natura lor, astfel:

e) în cazul utilizării bunurilor cu folosință mixtă (pentru afacere și în scop personal), cheltuiala deductibilă se determină, după caz, proporțional cu:

- numărul de kilometri parcurși în interes de afacere;
- numărul de metri pătrați folosiți în interes de afacere;
- numărul de unități de măsură specifice în alte cazuri;”

Potrivit art. 16 alin. (4) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, se prevede:

„(4) Nu sunt cheltuieli deductibile:

k) sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de natura indemnizației zilnice de delegare sau de detașare, acordate pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, care depășesc limitele stabilite pentru societățile comerciale;”

Astfel, potrivit art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 54/2003, se prevede:

„2. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță. [...]

Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane;

- cheltuielile de delegare, detașare și deplasare; cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare, detașare în țară și în străinătate sunt deductibile în limitele prevăzute de legislația privind impozitul pe profit, respectiv în limita a 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;”

De asemenea, Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, republicata, privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, precizează, ca:

„Indemnizația de delegare și de detașare

8. Salariații aflați în delegare sau detașați în localități situate la distanțe mai mari de 5 km de localitatea în care își au locul permanent de muncă primesc, pentru compensarea cheltuielilor personale, o indemnizație zilnică de delegare sau de detașare de *105.200 lei*, indiferent de funcția pe care o îndeplinesc și de instituția publică ai cărei salariați sunt.

9. Indemnizația convenită pe perioada delegării sau detașării se stabilește, pentru primele 30 de zile calendaristice, în raport cu numărul zilelor calendaristice din perioada respectivă. Numărul zilelor calendaristice în care salariatul se află în delegare sau detașare se socotește de la data și ora plecării până la data și ora înapoierii mijlocului de transport din și în localitatea unde își are locul permanent de muncă, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de delegare sau detașare.

10. Pentru delegarea cu o durată de o singură zi, precum și pentru ultima zi, în cazul delegării de mai multe zile, indemnizația se acordă numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore.

Cheltuieli de transport

13. Salariații instituțiilor publice și ai regiilor autonome cu specific deosebit, delegați sau detașați de conducerea acestora să îndeplinească anumite sarcini de serviciu în localități situate la distanțe mai mari de 5 km de localitatea în care își au locul permanent de muncă, au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport efectuate la ducere și la înapoiere, astfel: [...]

e) cu autoturismul proprietate personală.

16. Deplasarea salariaților cu autoturismul proprietate personală se poate face numai cu aprobarea prealabilă a conducătorului unității, atât pentru posesorul autoturismului, cât

și pentru alți salariați din cadrul aceleiași unități care se deplasează împreună cu aceasta. În acest caz, posesorul autoturismului va primi contravaloarea a 7,5 litri benzină "Premium" la 100 km parcurși."

Avand in vedere cele aratate mai sus, precum si faptul ca deplasările au fost efectuate pe baza de delegatii, cu vizele corespunzatoare, se retine ca, persoana fizica autorizata avea dreptul la deducerea cheltuielilor cu autoturismul din patrimoniul personal al contribuabilului, utilizat pentru afacere.

2. Referitor la cheltuielile aferente spatiului in care se desfasoara activitatea, petitionara sustine ca, in mod eronat, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru cota parte din acestea, intrucat prin contractele de comodat, se precizeaza faptul ca persoana fizica autorizata *va suporta cota parte de 41.83 % din cheltuielile de intretinere precum si impozitele si taxele, aferente suprafetei de 16 mp din suprafata totala a apartamentului.*

In sustinerea contestatiei, petitionara a anexat, in copie, contractele de comodat.

Prin referatul cu propunerile de solutionare a contestatiei, organele de control mentioneaza faptul ca, in timpul inspectiei nu au fost prezentate contractele de comodat. Totodata, se face precizarea ca acestea au fost depuse ulterior de catre contribuabil, ca anexe la contestatie.

Organele de inspectie nu s-au pronuntat asupra acestor contracte, depuse in sustinerea cauzei.

Obiectul contractelor de comodat il constituie „cedarea, in folosinta gratuita” a unei camere, cu suprafata de 16 mp, ce reprezinta 41,83 % din suprafata totala a apartamentului.

Potrivit contractelor de comodat, comodatarul, persoana fizica autorizata, va suporta in cota parte de 41,83 % din cheltuielile de intretinere, impozitele si taxele, reparatiile ce se impun, cheltuielile cu consumul de energie, apa rece si calda, termoficare, telefon, gaz metan si alte servicii, aferente apartamentului.

In drept, documentele respective au fost depuse, de catre petenta, in conformitate cu prevederile art. 213 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza:

„Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație,

organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Art. 10 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, precizează:

„(1) În vederea determinării venitului net ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, pentru cheltuieli se aplică următoarele reguli:

a) cheltuielile aferente venitului sunt acele cheltuieli efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării acestuia, justificate prin documente; [...]

f) cheltuielile cu bunurile din patrimoniul afacerii, utilizate și în scop personal, precum și cu bunurile din patrimoniul personal al contribuabilului sau asociaților, utilizate pentru afacere, sunt deductibile în limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

Astfel, potrivit art. 10 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 54/2003, se prevede:

„În vederea evaluării cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul personal cu folosință mixtă, pentru afacere și în scop personal, precum și a cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul afacerii utilizate și în scop personal se vor avea în vedere regulile prevăzute la pct. 7 din normele metodologice date în aplicarea art. 9 din ordonanță, iar cheltuielile deductibile se determină proporțional cu:

**- numărul de kilometri parcurși în interes de afacere;
- numărul de metri pătrați folosiți în interes de afacere;
- numărul de unități de măsură specifice, cum ar fi: kW/h, metri cubi, impulsuri telefonice și altele asemenea, utilizate în interes de afacere, în alte cazuri.”**

De asemenea, Ordinul nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările ulterioare, precizează următoarele:

„Norme privind evidențierea cheltuielilor

43. Evidența contabilă în partidă simplă a cheltuielilor se ține pe feluri de cheltuieli, în funcție de natura lor, astfel:

e) în cazul utilizării bunurilor cu folosință mixtă (pentru afacere și în scop personal), cheltuiala deductibilă se determină, după caz, proporțional cu:

- numărul de kilometri parcurși în interes de afacere;
- numărul de metri pătrați folosiți în interes de afacere;
- numărul de unități de măsură specifice în alte cazuri;”

Potrivit art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 54/2003, se prevede:

„2. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță. [...]

Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;”

Având în vedere cele arătate mai sus, se reține ca, persoana fizică autorizată avea dreptul la deducerea cheltuielilor aferente spațiului în care se desfășoară activitatea, conform înțelegerii din contractele de comodat.

3. Referitor la cheltuielile reprezentând amortizarea mijloacelor fixe

Prin contestație se susține că, în mod eronat, organele de inspecție au considerat că nedeductibilă cheltuiala cu amortizarea mijloacelor fixe, întrucât mijloacele fixe în cauză au fost achiziționate pe baza de documente legale, înregistrate în Registrul inventar și utilizate în activitatea de expertiză contabilă și insolventă (primele venituri din activitate de insolventă fiind evidențiate în data de 01.11.2000).

Petitionara consideră că nejustificată această măsură întrucât nu s-a ținut seama de prevederile pct. 14 din normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partida simplă, aprobate prin ordinul M.F. nr. 215/2000.

In drept, art. 10 alin. (1) lit. c) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 54/2003, prevede:

„(1) În vederea determinării venitului net ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, pentru cheltuieli se aplică următoarele reguli:

c) cheltuielile recunoscute ca deductibile sunt cele aferente venitului, în limitele prevăzute de legislația în vigoare, după caz. Cheltuielile de reclamă și publicitate sunt deductibile în condițiile și în limitele stabilite de legislația în vigoare pentru persoanele juridice. Cheltuielile privind amortizarea sunt deductibile în condițiile în care calculul se efectuează conform legislației în materie;”

De asemenea potrivit art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 54/2003, se prevede:

„Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările în vigoare;”

Potrivit, pct. 48 din Ordinul nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările ulterioare, se precizează:

„Înregistrarea în evidența contabilă în partidă simplă a bunurilor mobile și imobile se face la valoarea de achiziție, de producție sau la prețul pieței, după caz. [...]

Cheltuielile cu amortizarea pentru bunuri se admit la deducere, în conformitate cu reglementările în vigoare în materie de amortizare a capitalului imobilizat în active corporale și necorporale.

Sunt amortizabile, în conformitate cu prevederile legale, numai bunurile înregistrate în Registrul-inventar (cod 14-1-2/a).”

Având în vedere cele arătate mai sus, se reține că, se admit la deducere, doar cheltuielile de amortizare pentru bunurile din patrimoniul afacerii, înregistrate în Registrul - inventar.

Prin contestație, petenta susține că, veniturile realizate în anul 2003, omise de la înregistrare, au fost adăugate veniturilor realizate în anul 2004, acestea fiind cuprinse în Declarația specială privind veniturile din activități independente pe anul 2004.

Impozitul aferent acestor venituri a fost stabilit prin Decizia de impunere anuala, pentru anul 2004 si a fost achitat de catre contribuabil.

In fapt, organele de inspectie au calculat diferenta de impozit pe venit, pentru anul 2003, aferenta veniturilor omise la inregistrare in acet an.

Intrucat, in dosarul cauzei, nu se afla Declaratiile speciale privind veniturile din activitati independente, depuse de contribuabil pentru anii 2003 si 2004 si nici Deciziile de impunere anuala, pentru aceleasi perioade, nu se poate determina cu claritate baza impozabila, cuantumul impozitului datorat si cuantumul majorarilor de intarziere aferente.

Prin urmare, tinand cont de cele precizate mai sus, se retine ca D.G.F.P. a judetului Hunedoara nu se poate pronunta asupra cuantumului obligatiilor de plata stabilite in sarcina contribuabilului, astfel ca, se aplica prevederile art. 216 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Pe cale de consecinta, se impune desfiintarea Deciziei de impunere contestata, pentru diferentele de impozit pe venit stabilite pe perioada 2001 - 2005 precum si a raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii acesteia.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE:

Desfiintarea Deciziei de impunere contestata, pentru diferentele de impozit pe venit stabilite pe perioada 2001 - 2005 precum si a raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii acesteia, urmand ca se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere considerentele retinute.